

ODVJETNIK
VINKO BURAZER
Nikole Tesle 70
10410 Velika Gorica
Republika Hrvatska
C r o a t i a - E u r o p a

Tel.fax.01/6215-975, mob. 098/417-957, e-mail: odvjetnik.vinko.burazer@gmail.com

Velika Gorica, 14. travnja 2016

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD
p u t e m
Županijskog suda u Splitu

Okrivljenik: Emilio Bungur iz Splita, Iločka 20, sada u istražnom zatvoru u Zatvoru u Splitu, zastupan po
- branitelju Vinku Burazeru odvjetniku iz Velike Gorice

Ž A L B A

- četverostruko

- protiv: Rješenja Županijskog suda u Splitu
br.Kv-Rz-5/16 od 07.04.2016,-

I. Okrivljenik je putem branitelja dana 11.04.2016 zaprimio rješenje Županijskog suda u Splitu broj: Kv-Rz-5/2016 od 7.04.2016, kojim se okrivljeniku Emiliju Bunguru produljuje istražni zatvor određen ovosudnim rješenjem od 20.01.2016, te da isti ima trajati i nadalje?

Okrivljenik u otvorenom zakonskom roku od 3 dana podnosi žalbu protiv nezakonitog, neustavnog i nehumanog rješenja kojeg pobija iz svih zakonskih razloga određenih u Zakonu o kaznenom postupku.

II. Okrivljenik osporava pravnu i činjeničnu osnovanost pobijanog rješenja Županijskog suda u Splitu br.Kv-Rz-5/16 od 7.04.2016, kojim se u potpunosti ignorira njegov pravni položaj osuđenika u obnovi kaznenog postupka kojemu je suđenje provedeno u njegovoj odsutnosti!

Obnova kaznenog postupka ne provodi se prema odredbi članka 497. stavak 3. i 4. Zakona o kaznenom postupku na koji način se teško vrijeđaju ljudska prava podnositelja zahtjeva Emilia Bungura! Županijski sud u Splitu ignorira nove činjenice i nove dokaze koje je okrivljenik istaknuo i podnio 28.08.2015 uz Zahtjev za obnovu kaznenog postupka pravomoćno završenog presudom br.K-93/04. Županijski sud u Splitu već 8 mjeseci opstruira obnovu kaznenog postupka, nepoštuje domaće nit međunarodno kazneno pravo istaknuto u Ženevskim konvencijama i Dopunskim protokolima te u Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda!

III. Razlozi pobijanja nezakonitog rješenja Županijskog suda u Splitu br.Kv-Rz-5/16 od 7.04.2016, u skladu sa Zakonom o kaznenom postupku slijedeće su žalbene naravi:

1. Donošenjem pobijanog rješenja Županijski sud u Splitu počinio je bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 468.st.1. i 2. ZKP-a na koji način je teško povrijeđeno pravo Emilia Bungura, pravo na pravično suđenje, zajamčeno odredbom članka 29. i 31. Ustava RH i odredbom članka 6. i 7. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda!

Okrivljenik Emilio Bungur je optužen i kažnjen za kazneno djelo po zakonu koji nije bio na snazi „tempore criminis“ a po istim materijalnopравnim odredbama provodi se i obnova kaznenog postupka što je protivno ustavnim pravima okrivljenika zagarantiranim u odredbi članka 31. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske, kao i Ženevskim konvencijama i Dopunskim protokolima te prema Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda!

Temeljno je pravo svakog okrivljenika da mu se sudi po zakonu koji je bio na snazi „tempore criminis“, u inkriminirano vrijeme, a to znači da je u ovom kaznenom predmetu na snazi 1992 godine bio Krivični zakon Republike Hrvatske preuzet od bivše SRH odlukom HD Sabora od 8.10.1991 i objavljen u NN-53/91, a na snazi je bio do 31.12.1997.

Upravo je taj Zakon primjenio Mladen Bajić 1992 godine kada je kao zamjenik Vojnog tužitelja u Splitu zatražio pritvaranje i pokretanje istrage protiv skupine terorista i špijuna a protiv kojih je podnio i optužnicu 14.09.1992!? Isti čovjek, i isti pravnik, Mladen Bajić, 10 godina posli, tj 2002 godine kao ŽDO u Splitu, proglašava te iste špijune i teroriste iz 1992 „civilnim osobama“ a stražare VIC Lora proglašava ratnim zločincima i okrivljuje po nepostojećem Osnovnom krivičnom zakonu RH podvaljenom u pravni sustav Republike Hrvatske 22.03.1993!? Mladen Bajić kao ŽDO spočitava u protupravnoj optužnici optuženim stražarima VIC Lora da su protupravno držali „civile“! On je dao uhititi i optužiti te ljude! Kakva laž i obmana javnosti i pravosuđa! Gdje je nestao ljudski i profesionalni moral, gdje je nestalo načelo zakonitosti Hrvatskog kaznenog prava!?

Dakle, pogrešno je Županijski sud u Splitu primjenio materijalni zakon kod donošenja pravomoćne presude br.K-93/04, te kod donošenja rješenja od 5.11.2015, kojim se dopušta obnova kaznenog postupka protiv Emilia Bungura, prema istim materijalnopравnim odredbama Osnovnog krivičnog zakona RH, NN-31/93. Premda taj podvaljeni zakon nije bio na snazi tempore criminis, obrazloženje suda je izostalo i u pravomoćnoj presudi i u rješenju kojim se dopušta obnova tog kaznenog postupka i vraća u stadij rasprave! Stoga pogrešno navodi Županijski sud u Splitu u pobijanom rješenju da je podvaljeni Osnovni krivični zakon RH preuzet i objavljen u NN-53/91. To je prosta laž koju su potvrdili kako predsjednik HD Sabora tako i predsjednik države 2012 godine koje dokaze je obrana dostavila u predmetni spis.

I kod pravomoćne presude iz 2004, i kod rješenja kojim se dopušta obnova tog kaznenog postupka iz 2015, teško se krši pravni poredak Republike Hrvatske jer Županijski sud u Splitu ne poštuje stav sudske prakse da svaka odluka kojom se zadire u osobna prava čovjeka mora biti obrazložena, poglavito činjenica zašto se ne primjenjuje onaj zakon koji je bio na snazi u inkriminirano vrijeme! To je izravno oštećenje prava na obranu u dokaznom postupku i prava na žalbu okrivljenika protiv presude!

To je diskriminacija Emilia Bungura kao čovjeka, kao Hrvatskog branitelja i građanina Republike Hrvatske i Europske Unije gdje građani u ostalim članicama EU uživaju ta prava!

Okrivljenik ne traži da se i na njega primjeni Zakon o oprostima iz 1992 ili 1996, na način kako sudovi Republike Hrvatske to pravo primjenjuju na teroriste i špijune agresorskih paravojskih postrojbi, njemu ne treba milost Hrvatske države već da bude ravnopravan sa ostalim građanima, da ne bude diskriminiran i šikaniran pred sudom i u zatvoru, da sud poštuje njegova ljudska prava pred sudom i u zatvoru u skladu i prema državnopravnom okviru Republike Hrvatske koji je bio na snazi „tempore criminis“ 1992 godine, odnosno prema važećem Zakonu o kaznenom postupku! Kako to Ustavni sud RH nalaže Županijskom sudu u Zagrebu i Vrhovnom sudu RH u predmetu „Sanader“! To je minimum građanskih prava pred sudom a koji su uskraćeni Emiliju Bunguru premda ih jamči Ustav Republike Hrvatske, ali na žalost nas Hrvata nema ih tko i provesti!

Okrivljenik zahtijeva samo pošteno suđenje nakon 15 godina protupravnog progona, bar sada u obnovi tog protupravnog kaznenog postupka! Moželi to Vrhovni sud RH osigurati, samostalno bez Ustavnog suda RH?

Međutim, okrivljenik je uz Zahtjev za obnovu kaznenog postupka br.K-93/04 priložio dokaze da Osnovni krivični zakon RH iz 1993 i nije zakon! Sud ne uvažava priložene potvrde iz 2012 godine od predsjednika HD Sabora Josipa Leke i predsjednika države Ive Josipovića, a iz kojih je razvidno da taj zakon nije donesen na sjednici HD Sabora 1993 godine, da nije preuzet od bivše SFRJ niti od bivše SRH, niti je predsjednik države ukazom proglasio taj zakon da stupa na snagu!

Lažna je tvrdnja Županijskog suda u Splitu u pobijanom rješenju da je OKZRH preuzet i objavljen u NN-53/91, jer takav zakon nije preuzet budući nije postojao u bišim državama SFRJ odnosno SRH!

Zar su Hrvatski branitelji nedostojni građani Republike Hrvatske koji su stavljeni izvan zakona i za njih ne vrijedi načelo zakonitosti kao za agresorske pripadnike i ostale građane!?

2. Emiliju Bunguru u obnovi kaznenog postupka nije uručena optužnica ŽDO u Splitu br. K-DO-131/01 od 25.03.2002 i njena izmjena od 13.02.2006, u skladu sa odredbom članka 497. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku! Povrijeđeno je time njegovo elementarno pravo okrivljenika na obranu!

Emilio Bungur je osuđen za „ratni zločin“ mada mu je sud uskratio prava na obranu, nije mu uručio optužnicu a osuđen je po zakonu koji nije bio na snazi i nije uopće zakon!

Na pripremnom ročišću obnove postupka održanom 23.03.2016 optuženi Bungur je izjavio da ne razumije optužnicu jer mu nikada nije uručena, i on do sada nije uložio prigovor na optužnicu niti je sada dao odgovor na optužnicu! Dakle, niti okrivljenik osobno niti njegova braniteljica do 2007, odnosno branitelj do danas, nisu dali odgovor na optužnicu po kojoj je Emilio Bungur pravomoćno osuđen za ratni zločin! Sada i u obnovi kaznenog postupka sud nadalje krši Zakon o kaznenom postupku i uskraćuje uručiti okrivljeniku optužnicu! Optužnica se već 15 godina krije od Emilia Bungura!

Iznervirani i ljutiti sudac na pripremnom ročištu obnove postupka, pozvao je optuženog Bungura k stolu i pokazao mu dostavnicu u spisu o njegovom primitku optužnice ali tu je dostavnicu potpisala 27.03.2002 njegova tadašnja braniteljica Ankica Luetić! Zbog težine kaznenog djela kako tada 2002 godine, tako i sada, optužnica se mora uručiti okrivljeniku i posebno njegovom branitelju ako ga je izabrao a ako nije, onda sud postavlja branitelja po službenoj dužnosti i uručuje mu optužnicu!

Dakle, i okrivljeni Bungur i braniteljica Luetić imali su pravo na primitak optužnice te priliku i pravo podnijeti prigovor na optužnicu ali nisu! Braniteljica se je podneskom od 5.04.2002 odrekla prava na podnošenje prigovora na optužnicu i prava na podnošenje žalbe protiv rješenja o pritvoru Emilia Bungura! Međutim, Emilio Bungur ipak je podnio žalbu na rješenje o pritvoru jer mu je uručeno rješenje o pritvoru, ali je sudac Lozina protupravno odbio prigovor na optužnicu podnesenu samo od strane optuženika Josipa Bikića i žalbe protiv rješenja o pritvoru svih optuženika, jer su se njihovi branitelji odrekli tog prava u ime njih! I tada je Županijski sud u Splitu pogriješio a Vrhovni sud RH nije otklonio tu protupravnost po sl.dužnosti, jer pravo je optuženika pred sudom da on suvereno odlučuje o svojim pravima i njegova je riječ zadnja glede njegove obrane i to sudovi u pravilu poštuju ako se ne radi o dogovorenom suđenju kao u slučaju LORA. Dakle, protupravno je tada 2002 odbijen prigovor na optužnicu Josipa Bikiće i žalbe na rješenje o pritvoru ostalih optuženika!

Dakle, da je Emilio Bungur primio optužnicu on bio podnio samostalno prigovor na optužnicu, baš onako kako je podnio žalbu protiv rješenja o pritvoru! Stoga molim žalbeno vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske da razmotri tu životnu i praktičnu činjenicu kao dokaz da bi okrivljenik podnio prigovor na optužnicu da mu je i uručena!

Kako je narečeno, odvjetnica Luetić nije podnijela prigovor na optužnicu već se je zajedno sa 11 branitelja 8 optuženika, podneskom sudu od 5.04.2002, odrekla prava podnošenje prigovora na optužnicu i prava podnošenja žalbe na rješenje o pritvoru u ime svog branjenika Emilia Bungura, što je presedan u Hrvatskom pravosuđu bar kada je u pitanju suđenje za „ratni zločin“!!

Ipak, u tom prvom postupku Emilio Bungur i dr , oslobođeni su od optužbe! Brzim suđenjem i oslobađanjem Sud je omogućio da ŽDO Mladen Bajić brzo postane Glavni državni odvjetnik RH početkom suđenja, a dao je i vremena ratnim zločincima da se kao svjedoci u ponovljenom postupku mogu pripremiti u Srbiji! Oni su pripremani od strane ŽDO u Splitu i Hrvatskih građanskih udruga novcem iz Državnog proračuna RH, sa ciljem da se upoznaju sa događajem od 14.06.1992 u VIC Lora, sa stražarima i objektom VIC Lora! Nu, unatoč dobroj pripremi svjedoci su svjedočili napamet, pokazivali krive optuženike, govorili da su vidjeli ono što nisu mogli vidjeti, da su čuli ono što nisu mogli čuti!

Na laži i kontroverze svjedoka ukazao je i Vrhovni sud RH u svojoj ukidnoj odluci iz 2004 godine kojom je odredio ponavljanje tog kaznenog postupka! Tada je VSRH naložio ŽDO u Splitu da optužnicu uskladi sa nedvojbeno utvrđenim stanjem, da individualizira krivnju svakog optuženika i potkrijepi ju sa konkretnim dokazima! Ali, tužitelj ŽDO u Splitu nije ispoštivao odluku VSRH sve do danas te i dalje barata pred sudom sa lažnim zakonom, lažnim činjenicama i dokazima o kojim krivotvorinama je donio odluku i ŽDO u Šibeniku od 17.05.2013 godine.

U ponovljenom postupku, Emilio Bungur osuđen je u odsutnosti a ŽDO u Splitu nije izmjenio optužnicu u skladu sa odlukom Vrhovnog suda RH iz 2004, do početka gl.rasprave ponovljenog postupka glede okolnosti koje su utvrđene u prvom postupku, tj nije individualizirao krivnju Emilia Bungura i dr, već su svi osuđeni kolektivno, na temelju paušalno utvrđene krivnje!! Tužitelj je optužnicu kozmetički izmjenio na kraju dokaznog postupka glavne rasprave ponovljenog postupka kada su i izrečene osude na kaznu zatvora bez individualizirane krivnje Bungura i dr!

Dakle, radi se o nepoštenom optuženju i nepoštenom suđenju na štetu Emilia Bungura i dr.

3. Iz obrazloženja pobijanog rješenja Županijskog suda u Splitu izostalo je određeno i potpuno izlaganje činjenica i dokaza prema članku 124.st.3. ZKP-a, iz kojih proizlazi postojanje osnovane sumnje da je okrivljeni Emilio Bungur počinio kazneno djelo „ratni zločin protiv civila“!

Kako je razvidno, sud samo nabraja općenite i paušalne činjenice iz protupravne optužnice i protupravne pravomoćne presude o krivnji Emilia Bungura! Sud ne navodi niti jednu činjenicu ili dokaz sa kojima konkretno dokazuje krivnju Emilia Bungura sa konkretnom inkriminiranom radnjom i na štetu konkretno oštećene osobe!

Dakle, sve navedene činjenice i dokazi nedvojbeno ukazuju da je ratni zločin u Splitu politička izmišljotina a ne pravno dokazana istina o čemu obrana navodi nekoliko činjenica koje nedvojbeno taj zaključak nameću svakom onom tko je pravno i kriminalistički obradio slučaj LORA, podmetnutu sramotu Hrvatskim braniteljima i Hrvatskom narodu i Republici Hrvatskoj:

a) Na izmišljeni događaj primjenjen je izmišljeni tj podvaljeni a ne usvojeni zakon na sjednici HD Sabora!

b) Oštećenici nisu civili već pripadnici neprijateljskih paravojnih i oklupatorskih postrojbi koji su 1992 godine bili pod istragom Vojnog suda u Splitu i optuženi 14.09.1992. Obrana Emilia Bungura raspolaže dokazima da su ošt. Nenad Knežević i Gojko Bulović bili diverzanti i teroristi neprijateljskih paravojnih postrojbi u vrijeme uhićenja na zahtjev SIS-a i dovedeni u VIC Lora radi istrage! Za Kneževića postoje dokazi da je odgovoran za više desetaka života Hrvatskih branitelja i civila, da je po VP HV-a uhićen sa svoja 2 pomoćnika na bojištu zapadne Slavonije u borbi za Trokut 29.10.1991, te sutradan razmjenjen, da se je nakon razmjene hvalio na Srpskoj televiziji kao junak koji je pobio gomilu Ustaša!

c) Pritvorenici osumnjičeni za oružanu pobunu, špijunažu i terorizam te ratni zarobljenici nisu iz svojih ćelija mogli vidjeti događaj od 14.06.1992 u 20,20 sati, kada su pritvorenici Vojnog suda u Splitu Nenad Knežević i Gojko Bulović napali stražare VIC Lora i pokušali bijeg, što je Knežević i uspio, jer su ostali pritvorenici i zarobljenici tada bili u svojim ćelijama! Iz ćelija na istočnoj strani VIC Lora nevidi se priko visokog zida na okolni put, gdje se zbija događaj! Inače, prozori su na visini od 210 cm a okno je od armiranog stakla i prozori gledaju na unutrašnjost dvorišta za šetnju konačara VIC Lora i ništa dalje.

Napad na stražare i bijeg zbija se na južnoj strani izvan objekta VIC Lora na putu koji vodi ka sjevernoj strani objekta tzv C-blok gdje su Knežević i Bulović u inkriminirano vrijeme vođeni sa posteljeninom radi smještaja budući su toga dana, 14.06.1992 i privedeni po VP a na zahtjev Mladena Bajića i po rješenju suca Vojnog suda u Splitu Boška Jurišića, a ne po zahtjevu stražara VIC Lora, kako lažno tvrdi tužitelj iz 1992 i 2002 godine Mladen Bajić!

d) Svjedoci-ratni zločinci, neki optuženi a neki i osuđeni, sa garancijama Republike Hrvatske da neće biti privedeni Hrvatskoj ne-pravdi, u ponovljenom postupku optuživali su raznim lažima stražare VIC Lora a među onima naj većima su:

- da su čuli kako prigodom bijega Kneževića prije salto-bacanja preko ogradne žice od 180 cm, isti okreće se prema njima i viče: Braćo bježte, Ustaše će nas sve poklati!

Istina je, to je uzviknuo Nenad Knežević po svjedočenju stražara VIC Lora koji su ga hvatali po krugu Vojno-pomorske baze HRM, ali kada je uhvaćen i višestruko nastrijeljen na udaljenosti većoj od 500 m od objekta VIC Lora! O tome svjedoče optuženi stražari VIC Lora Tonći Vrkić, Ante Gudić i Anđelko Botić već 15.06.1992 pred Kriminalističkom policijom 72.bojne VP a to su ponovili i na suđenju 2002. Međutim, sudac Lozina iz nepoznatog razloga prekrojio izjave optuženika pred sudom i na taj način zavarao medije i buduće svjedoke iz Srbije!?

- svjedoci koji nisu bili u pritvoru VIC Lora u inkriminirano vrijeme a pogrešno su brifirani po dragovoljcima iz Hrvatske, nisu znali da se iz ćelija nevidi vanjski prostor na južnoj i istočnoj strani VIC-a niti da se nečuje razgovor u zidom odvojenim prostorima! Stoga oni nisu mogli čuti a kamoli vidjeti kroz nekoliko zidova! Ta je činjenica neumoljiva!

To su bitni razlozi što ŽDO u Splitu i Županijski sud u Splitu ne mogu individualizirati krivnju Emilia Bungura i dr jer nemaju valjanih dokaza u izmišljenom slučaju „ratnog zločina“!

e) Iz moštva zapisnika o ispitivanju stražara VIC Lora od strane VP i sudaca Vojnog suda u Splitu od 15.06. do 24.09.1992 i potom, koji prileže spisu, istina o događaju iz 14.06.1992 od 20,20 sati do 08.00 sati 15.06.1992, govori slijedeće:

Napad na stražare VIC Lora oko 20,20 sati od strane pritvorenika Kneževića i Bulovića desio se izvan objekta VIC Lora. Službujući stražari Anđelko Botić, Ante Gudić zajedno sa nadzornikom Tonći Vrkićem potrčali su za bjeguncem Nenadom Kneževićem pucajući za njim! Gojko Bulović ostao je ležati

niže od ulaznih stepenica krvave glave! Vođa smjene straže Emilio Bungur ostao je sam u prostoru VIC Lora! Bungur je pristupio izvršavanju svojih službenih zadaća, pa je naj prije ozlijeđenog Gojka Bulovića uz pomoć dvojice konačara smjestio u ćeliju! Izvan ćelija nije bilo drugih osoba osim Bungura! Tada je Bungur pristupio telefonskom obavješćavanju nadležnih i odgovornih: obavijestio je dežurnog u VPB HRM Lora koji je dao zvučni signal uzbune za bazu i uputio svoje stražare za hvatanje bjegunca Kneževića, zatim obavijestio je dežurnog Vojne policije 72.bojne HV-a u vojarni Dračevac koji je uputio na mjesto događaja interventnu četveročlanu ekipu u sastavu Laušić-Bikić-Bajić-Banić, obavijestio je na kraju i svog upravnika VIC Lora Tomislava Duića koji mu je naredio da sa službenim vozilom dođe po njega pred zgradu gdje stanuje!

Oko 20,45 vratila se je potjera za Kneževićem a kombi vozilo HRM dovezlo je uhvaćenog bjegunca Kneževića sa više prostrijelnih rana u bezsvijesnom stanju! Bungur je tada upoznao Vrkića sa poduzetim mjerama od njegove strane i zatražio od njega ključ sl.automobila što mu je ovaj i dao te Bungur odlazi po upravnika Duića. Pristigla je i interventna ekipa VP te su onesviještenog Kneževića iznijeli do vanjskog zida VIC Lora na jugo-istočnoj strani gdje su ga polivali vodom da dođe sebi ali bez uspjeha! Nekoliko minuta potom, oko 21.10 sati pristiže sa sl.vozilom Bungur koji je dovezao upravnika Duića. Vidjevši ranjenog i, onesviještenog Kneževića, upravnik Duić naređuje interventnoj ekipi VP u sastavu Laušić-Bikić-Bajić-Banić da Kneževića unesu i svoj službeni automobil i da ga hitno prebace na odjel HP KB Split jer nije bilo vremena za zvanje ekipe HP, te je on sa njima odvezao Kneževića radi medicinskog zbrinjavanja. Kada su ga predali HP, vratili su se u VIC Lora.

Bungur je pristupio pisanju izvješća za nadređene ali ga telefonom obavještava stražar Anđelko Botić oko 21,35 sati navodeći da se nalazi u stacionaru VPB HRM Lora gdje mu se pruža pomoć na ranjenoj ruci koje povrede je zadobio u hrvanju sa bjeguncem Kneževićem koji ga je napao s leđa, judo-zahvatom oborio na zemlju i zahvatom „kravata“ stao ga gušiti! Botić je molio Bungura da dođe po njega u ambulantu! Bungur je došao po Botića sl.automobilom i bio nazočan previjanju ruke Botića. Botić je sudu u ponovljenom postupku pridonio potvrdu ambulante ali predsjednica vijeća Spomenka Tonković nije prihvatila taj dokaz? Oko 21.45 sati Bungur je nastavio sa pisanjem izvješća za nadređene, zaveo je događaj u Knjigu dežurstva i koji minut iz 22 sata napustio VIC Lora sa Botićem i Gudićem u osobnom automobilu Gudića.

Nova smjena stražara od 22-08 sati, Davor Perišić i Zlatko Sulejmanović zatekli su u VIC Lora šefa SIS-a druga Skoku i njegova pomoćnika, nekoliko krim.policajaca VP, suca Jurišića, vojnog tužitelja i njegova zamjenika Bajića i dr koji su navodno obavljali očevid! Na suđenju 2002 godine u spis je podvaljen krivotvoreni Zapisnik o očevidu kao i Zapisnik o obdukciji tijela pokojnog Nenada Kneževića učinjenog po KB Split kao i drugi dokumenti nabrojani u rješenju ŽDO u Šibeniku od 17.05.2013.

Dakle, to su samo neki od bitnih elemenata istine u Lori zbog kojih tužitelj ŽDO u Splitu i Županijski sud u Splitu ne mogu individualizirati krivnju okrivljenika Emilia Bungura i dr već ih se progoni po „kolektivnoj krivnji“ sa paušalnim navodima bez dokaza!

4. Županijski sud u Splitu u pobijanom rješenju krši i odredbu članka 127.stavak 4. ZKP-a jer brka svoja ovlaštenja! Sud kao da i sam nije na čisto kakav je pravni status „optužnice“!

Sud je poslao dva zbunjujuća poziva za ročište vijeća za dan 7.04.2016, poslavši okrivljeniku u zatvor „poziv optužnog vijeća“ a branitelju „poziv vijeća“! Zar sud želi zbuniti okrivljenika i branitelja!?

Dakle, prema naređenoj odrebi ZKP-a, nakon podnošenja optužnice do njenog potvrđivanja, istražni zatvor određuje „optužno vijeće“. Nakon potvrđivanja optužnice istražni zatvor određuje, produljuje i ukida „raspravni sud“ a izvan rasprave vanraspravno vijeće! Očito je, sud ima dilemu je li optužnica potvrđena, a obrana zna, jer nije potvrđena!

U ovom trenutku okrivljenik i njegov branitelj nisu na čisto koga to Županijski sud u Splitu želi zbuniti i to vijeće čiji su članovi 1992 godine istraživali odgovornost osuđenih stražara VIC Lora, ali nisu je pronašli a nakon 15 godina smišljaju laži u obrazloženju protupravnog rješenja kojim produljuju trajanje istražnog zatvora Emiliju Bunguru!

Za odgovornost vojnika u sustavu JNA, HV ili NATO, odlučna je disciplinska odgovornost koja predhodi ili je uporedna sa utvrđivanjem kaznene odgovornosti! U slučaju Lora ona je ispitivana od istih današnjih sudaca Županijskog suda u Splitu ali nije nađena bilo čija odgovornost! Neočekivani napad pritvorenika na službujuće stražare VIC Lora jeste kazneno djelo napada na službenu osobu u obavljanju dužnosti od strane napadača pritvorenika, a oni su preminuli od posljedica savladavanja njihova napada i bježanja!

5. Pobijenim rješenjem krši se i odredba članka 127. stavak 6. ZKP-a koja nalaže sudu koji odlučuje o izvanrednim pravnim lijekovima, kada ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovni postupak, odredit će istražni zatvor ako postoje razlozi iz čl.123. ZKP-a, našto se poziva sud u pobijanom rješenju, ali u ovom slučaju pobijana presuda nije ukinuta i predmet nije vraćen na ponovni postupak, već je obustavljeno izdržavanje kazne zatvora i postupak vraćen u fazu rasprave! Sve protivno zakonu!

Vijeće suda se na održanom ročištu do kraja nije pridržavalo zakona pa na završetku ročišta nije usmeno objavilo odluku o produljenju istražnog zatvora već smo tu odluku saznali primitkom otpravka rješenja!

Sve se pred Županijskim sudom u Splitu odvija u postupku protiv Emilia Bungura prema javno na raspravi iskazanoj tvrdnji raspravnog suca Živaljića: Mene ne zanima zakon, kada utvrdimo činjenice onda će mo na kraju postupka odlučiti koji će mo zakon primjeniti!?

Dakle, sud permanentno krši zakon i protupravno vodi obnovu kaznenog postupka uskraćujuću okrivljeniku obnovu u skladu sa odredbama Zakona o kaznenom postupku!

6. U brzom kreiranju izmišljenog slučaja ratnog zločina u Lori kreatori su zaboravili u istrazi ispitati Emilia Bungura?

Naime, uvidom u rješenje istražnog suca Županijskog suda u Splitu druga Marka Brdara br.Kio-148/01 od 19.12.2001, razvidno je da je sudac iz predmetnog spisa izdvojio zapisnike o ispitivanju 7 osumnjičenika ali nedostaje osmi zapisnik o ispitivanju Emilia Bungura! Mi iz obrane znamo da je Emilio Bungur saslušan u istrazi ali je sud skrio njegov zapisnik jer mu nije odgovarao u izmišljenoj priči o ratnom zločinu u naj lipšem gradu na svitu! Možda je sudac Brdar zagubio taj zapisnik zbog ljutnje na Splitsko-Makarskog biskupa štovano Josipa Barišića, jer je ovaj zatražio dozvolu suda da posjeti uhićene Hrvatske branitelje! Poštenu i savjesnu sudac Brdar sa javnim gnušanjem odbio je humani zahtjev biskupa Barišića zamahnuvši ljutito sa predmetnim spisom iz kojega je nekud izletio Zapisnik o ispitivanju Emilia Bungura zbog čega je istina o Lori zakinuta!

IV. Razvidno je da se spontano a ne planski odvijao inkriminirani događaj napada pritvorenika na stražare VIC Lora u službi, što predstavlja kazneno djelo napada na službenu osobu a ne obratno. Razvidno je da današnji suci Županijskog suda u Splitu kao bivši suci Vojnog suda u Splitu znaju istinu koju su oni utvrđivali tijekom 1992 godine saslušavajući, stražare VIC Lora, pripadnike krim.službi VP pri 72.bojni u Splitu. Bili su tu i pripadnici Hrvatskih obaviještajnih službi SZUP-a i SIS-a koji su zapravo provodili ispitivanja pritvorenika i ratnih zarobljenika a koje su oni odvodili izvan objekta VIC Lora! Njih tužitelji nisu smjeli dirati već su izmišljeni događaj svalili na odgovornost naj slabijih, zadnjih u vojnoj hijerarhiji koji su nevini glede onoga šta im se stavlja na teret!

Nu, u svakom slučaju, ratnog zločina nije bilo, ali je protupravna presuda poslužila DORH-u za izvlačenje višemilijunskih cifri novca iz Državnog proračuna RH, jer u redu stoji više stotina paravojnih okupatorskih „oštećenika“ koji su odštetu dobili ili na nju čekaju! Možda je to razlog što zamjenici Glavnog državnog odvjetnika RH nemaju stolova pa pišu po podovima i klupama u parkovima! I to je dobar biznis iz doba privatizacije! Zbog toga DORH nije sposoban istražiti kriminal u privatizaciji, pljačke sudskih i policijskih depozita već čitava 3 desetljeća! Svu nevolju Hrvatskog društva pravosuđe je svalilo na Hrvatske branitelje progoneći ih za izmišljene ratne zločine na temelju izmišljenog zakona! Pošteno suđenje i humanost pruža se samo pripadnicima agresorskih postrojbi na koji način se provodi produbljavanje nacionalnih, vjerskih i političkih podjela Hrvatskog društva i tu obarana Emilia Bungura vidi naj veći nedostatak Hrvatske države u kojoj se zaslužni građani protupravno kažnjavaju a rušitelji i pljačkaši dobivaju oprost od kazne i oprost od plaćanja poreza i kredita! Kriza morala u Hrvatskom pravosuđu naj bolje se vidi na slučaju izmišljenog ratnog slučaja Lora-92.

V. Slijedom narečenih činjenica i dokaza obrana Emilia Bungura prijedlaže žalbenom vijeću Vrhovnog suda Republike Hrvatske da prihvati žalbu, da odredi da se okrivljeniku, nakon 15 godina protupravnog progona, uruči usklađena optužnica sa odlukom Vrhovnog suda br.Kž-259/03-6 od 25.03.2004, te da se okrivljeniku rješenjem ukine istražni zatvor za koju odluku su se stekli svi potrebni uvjeti, nezakonito optuženje i nedostatak dokaza.

Okrivljenik
Emilio Bungur

ODVJETNIK
VINKO BURAŽER
VELIKA GORICA, Nikole Tesle 70